

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת שלח ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

"היש בה עץ אם אין" - יש מאין

הכתוב "היש בה עץ" מדרגת ה"יש" אם "אין", מדרגת ה"אין".

נראה לבאר הכתוב על אותו דרך באפן אחר, דמוכא ברש"י שם "היש בה עץ", אם יש בהם אדם כשר שיגן עליהם בזכותו. ולפי זה נראה לפרש המשך הכתוב "אם אין", דאם אין אדם כשר שיגן עליהם, ישנו האין סוף, מדרגת האין שתגן עליהם. ובשביל לזכות שמדרגת האין תגן עליהם, צריכים להתחזק. וזה ממשיך הכתוב "והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בפורי ענבים", שצריכים להתחזק ולקחת מפרי הארץ, ואיזה פרי, "הימים ימי בפורי ענבים", דפרי הענבים, מרמז על פנימיות התורה, כדבארנו במאמר 'שרביט הזהב' ומשה שיצדע על החטא שעתידים לחטא, כמובא בגמ' (סוטה לד:) שאמר ליהושע זה יושיעך מעצת מרגלים, רמז להם שיתחזקו בפנימיות התורה, כדי למנע את חטא המרגלים. אלא שהמרגלים לקחו את האשכול ולא עשו ממנו יין, הינו שלא נכנסו לפנימיות התורה, שה' הוא מעל הכל, ושולט על הכל, והחשיבו את הדברים כבעלי כח עצמי, כמו שכתוב (שם לא) "כי חזק הוא ממנו", וברש"י כלפי מעלה אמרו. שחס ושלום ה' אינו יכול לנצח את הענקים, וזה היה חטא המרגלים. וכן מובא בספר 'ים החכמה' (תשס"ט) בשם הצמח ש"ענבים", ר"ת עקדים נקדים ב"רדים יסוד מלכות, המרמזים על פנימיות התורה. וכן הכתוב (שם יט) "ומה הארץ בגימטריא כל רז סודך, דמשה רמז להם שיתחזקו בסודות התורה ובזה ינצלו.

כתוב (במדבר לב, יב) "בלתי פלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי הו"ה", נראה דיש פאן רמז שיהושע וכלב מלאו את האחרי והאחורים המסמלים את עניני עולם הזה, אחרי הו"ה, שגם הם קשורים בהו"ה, ואין עוד מלבדו, מה שאין בן בשאר המרגלים כתוב (שם יא) "לא מלאו אחרי", שלא מלאו את האחרי והאחורים, ואמרו שחס ושלום ה' אינו יכול לנצח אותם. וכן "מלאו אחרי" בגימטריא עמוד

מוכא ברבנו בחיי (ריש בראשית) שהעולם נברא יש מאין. ורואים שהמצב שלפני בריאת העולם נקרא אין. וב'תנאי' (כ' ומ"ב) מבאר שההבדל בין המצב שלפני הבריאה, למצב שאחר הבריאה, שלפני הבריאה היה הכל אחדות ה' גם בגלוי, ולאחר הבריאה יש את ענני הצמצום, ואף על פי שגם עכשו כלפי שמיא אין שום שנוי, כמו שכתוב (מלאכי ג, ו) "אני ה' לא שנית" והכל אחדות ה', בכל זאת, כלפי הנבראים יש שנוי, שאצלם יש צמצום בהתגלות ה'. יוצא לפי זה שאין מרמז על המדרגה הגבוהה של האין סוף שהיה לפני הבריאה, וכן לאחר הבריאה מדרגה זו היא בגלוי למעלה מעל השתלשלות העולמות. וזה שאומר רבנו בחיי שהעולם נברא יש השתלשלות, מאין למעלה מהשתלשלות.

כתוב (במדבר יג, כ) "היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ וגו'" ומצינו בזהר (שלח קנח): אמר ר' שמעון רמז להם רמז של החכמה על מה ששאלו מקדם, שכתוב "היש ה' בקרבנו אם אין", אמר להם אם תראו שפרי הארץ כשאר ארצות העולם, יש בה עץ החיים, ולא ממקום עליון יותר, ואם תראו שפרי הארץ יותר, ומשנה מכל מקום של העולם, תדעו שהרי מהעתיק הקדוש מושך ונמשך אותו שנוי עליון מכל מקומות העולם, ובזה תדעו אם יש בה "עץ אם אין". בארנו במאמר 'הקץ מתגלה בקרקע' שכל הגבוה יותר יורד למטה ביותר, דכל שפע שבא ממקום יותר גבה, יש לו כח לרדת למטה למדרגה יותר נמוכה, ולהשפיע שם, נראה דהזהר מרמז שמושה אמר למרגלים, שאם יראו שהפרות גדולים, ומשנים מיתר פרות העולם, ידעו שמדרגת האין, שזו המדרגה הגבוהה של גלוי ה', שמעל העולמות, פדלעיל, נמצאת ויורדת ומשפיעה בארץ ישראל, ולכן זה משפיע גם בדברים הנמוכים, כמו צומח, וגורם שנוי בפרות. ואם לא יראו שנוי בפרות ידעו שארץ ישראל שיכת למדרגת ה"יש" השתלשלות, וזה שאמר

למדרגת האין שאף פעם אינו נכבה, ומדרגת האין מעוררת אותו לשוב לה.

כתוב (ויקרא כו, לו) **"וּכְשָׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כַּמְפַּנִּי חֶרֶב וְרֹדֶף אִי?"**, בפשטות הפונה שינוסו מפני רודף ואף אחד לא ירדף אחריהם, אבל לפי דברינו יש כאן יותר עמקות, **"וְרֹדֶף אִי?"**, האין המרמז על הקב"ה, הוא ירדף אתכם, ליסר אתכם, אף על פי שלא יהיו אנשים רודפים אחריכם, תנוסו כי האין רודף אתכם.

כתוב (ישעי' מה, כא) **"הַגִּידוּ וְהַגִּישוּ אֵף יוֹעֲצוּ יַחְדוּ מִי הַשְּׁמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם מֵאֵז הַגִּידָה הַלּוֹא אָנִי ה' וְאִין עוֹד אֱלֹקִים מִבְּלַעֲדֵי אֵל צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ אִין זולתי".** רואים שאין מסמל את אחדות ה' **"אִין זולתי"**. וכן כתוב (הושע יג, ב) **וְאָנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם וְאֱלֹקִים זולתי לא תדע וּמוֹשִׁיעַ אִין בְּלִתִּי".** וכן כתוב (איוב כח, יב) **"וְהַחֲכֵמָה מֵאִין תִּמְצָא"**, דהחכמה באה ממדרגת האין, מהאין סוף ברוך הוא. וכן מצינו בזהר (יתרו צ) **ר' אבא אָמַר עֵדֶן מִמֶּשׁ נִקְרָא אָב, מִשׁוּם שְׁזָה עֵדֶן נִמְצָא מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא אִין, וּמִשׁוּם כֵּן נִקְרָא אָב, כִּמְהָ שְׁאֵתָה אֹמֵר "כִּי אֵתָה אָבִינוּ"**.

מְצִינוּ בזהר (בשלח סד:) **אָמַר ר' אַבְיָא מַה שְׁכָתוֹב "הִישׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ אִין" וְכִי טַפְשִׁים הָיוּ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יוֹדְעִים דְּבַר זֶה, וְהָרִי רָאוּ הַשְּׁכִינָה לִפְנֵיהֶם, וְעֲנִי כְּבוֹד עֲלֵיהֶם שְׁסוּבָבִים אוֹתָם, וְהֵם אָמְרוּ "הִישׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ אִין" אֲנִישִׁים שְׁרָאוּ זִיו הַכְּבוֹד שֶׁל מֶלֶכָם עַל הַיָּם, וְשָׁנִינוּ רָאֵתָה שְׁפָחָה עַל הַיָּם מַה שְׁלֹא רָאָה יַחְזַקְאֵל, הֵם נִמְצְאוּ טַפְשִׁים וְאָמְרוּ "הִישׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ אִין". אֲלָא כֵּן אֹמֵר ר' שְׁמַעוֹן, רְצוּ לְדַעַת בֵּין הָעֵתִיק סְתוּם כֹּל הַסְּתוּמִים שְׁנִקְרָא אִין, וּבֵין זְעִיר אֲנַפִּין שְׁנִקְרָא ה', וְעַל כֵּן לֹא כָּתוּב הִישׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ אִין, אֲלָא "הִישׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ אִין", אִם כֵּן, מְדוּעַ נֶעְנְשׂוּ, אֲלָא עַל שֶׁעָשׂוּ פְּרוּד וְעָשׂוּ בְּנִסְיוֹן שְׁכָתוֹב "וְעַל נִסְתָּם אֵת ה'", אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל אִם זֶה, נִשְׁאֵל בְּגוֹן אֶחָד, וְאִם זֶה, נִשְׁאֵל בְּגוֹן אֶחָד, וְעַל כֵּן מִיָּד "וַיִּבְאֵר עֲמֶלֶק". עַל דִּבְרֵי זֶה נִרְאָה לְפָרֵשׁ הַכְּתוּב (במדבר כ, א) **"וְלָמָּה הִעֲלִיתֶנּוּ מִמִּצְרַיִם לְהַבִּיא אֶתְנּוּ אֶל הַמְּקוֹם הַרְעֵה הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע וַתֵּאֱנָה וְגַפְּנוּ וְרִמּוֹן וּמִים אִין לְשִׁתּוֹת"**. לְאַחַר שְׁמִתָּה מְרִיָּם וְלֹא הָיָה מִים לָעַם לְשִׁתּוֹת, בָּאוּ בְּטַעֲנָה לְמִשְׁהָ מְדוּעַ הִבִּיא אוֹתָם לְמִדְבָּר, מְקוֹם אֲשֶׁר הַמִּים מְגִיעִים אֲלֵיהֶם מִמִּדְרַגַּת הָאִין, וְזֶה שְׁאָמְרוּ **"וּמִים אִין לְשִׁתּוֹת"**, שְׁצָרִיכִים**

הָעֵנָּה, דְּבִאֲרָנוּ בְּמֵאֵר 'חוֹטֵי הַחֲשֵׁמֶל' שְׁעֲמוּד הָעֵנָּה מִסְמַל אֵת כַּח הַקְּדֻשָּׁה שְׁחוֹדֵר אֵת הַקְּלָפוֹת וּפּוֹעֵל בְּעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, וְהַמְּרַגְלִים לֹא הֵאֱמִינוּ בְּכַח זֶה. וְכֵן **"כִּי לֹא מְלָאוּ אַחֲרַי"** ר"ת **מְלֵא"ן** דְּעֲמוּד הָעֵנָּה הוּא מְלֵאךְ כְּדִבְאֲרָנוּ בְּמֵאֵר שָׁם. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'אֲמוּנַת עֵתִיךָ' (תשנ"ז ע' רפד) שְׁמִשָּׁה אָמַר לְמְרַגְלִים **"עֲלוּ זֶה בְּנֹגֵב וְעֲלִיתֶם אֵת הַהָר"**, לְרַמֵּז לָהֶם לְהִתְחַזֵּק בַּתּוֹרָה. ד"א **אֵת הַהָר** בְּגִימְטְרִיא **תּוֹרָה**. וְנֹגֵב זֶה דְרוֹם, דְּהַרְוֵצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ' (עַרְךְ חֲכָמוֹת) שְׁהַכְּתוּב (שם יג, ב) **"שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֵת אֶרֶץ כְּנָעַן"** ס"ת **חֲכָמוֹת**, דְּהַמְּרַגְלִים נִצְטוּוּ לְדַבֵּק בְּחֲכָמָה וּבַתּוֹרָה שְׁשׁוֹרָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּמֵאֵר 'מְרַגְלִים אֵתָם' מֵהַלֵּק"ת, שְׁשִׁלּוּחַ הַמְּרַגְלִים הָיָה בְּבַחֲיִנַת בְּרַכָּה שְׁמִבְרַכִּים קֶדֶם עֲשִׂית מִצְוָה, לְהַמְּשִׁיךְ אֵת הַקְּדֻשָּׁה לְצַרְךָ עֲשִׂית הַמִּצְוָה. דְּשִׁלּוּחַ הַמְּרַגְלִים הָיָה כְּדִי לְהַמְּשִׁיךְ אֵת הַקְּדֻשָּׁה לְצַרְךָ כְּבוֹשׁ הָאֶרֶץ. נִרְאָה דְלִכּוֹן כָּלֵב הִשְׁתַּפְּחַח עַל קְבָרֵי אֲבוֹת בְּחִבְרוֹן, דְּכָלֵב הִבִּין שְׁשִׁלְיָחוֹתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא הַכְּנָה רוּחַנִית לְכְבוֹשׁ הָאֶרֶץ. וְכִיּוֹן שְׁאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִבְטָחָה לְאֲבוֹת הַקְּבוּרִים בְּחִבְרוֹן, הִלֵּךְ כָּלֵב לְעוֹרֵר זְכוּת זֹאת לְצַרְךָ שְׁלִיחוֹתוֹ בְּהַכְּנָה הַרוּחַנִית לְכְבוֹשׁ הָאֶרֶץ. וְכֵן **חִבְרוֹן** מְרַמֵּזת בְּכָתוּב (דה"א כח, ח) **"לְמַעַן תִּירָשׁוּ אֵת הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה וְהַנְּחַלְתֶּם"** בְּדִלּוּג הַפּוֹךְ שֶׁל ה' אוֹתִיּוֹת.

כתוב (תהלים קכא) **"מֵאִין יִבֵּא עֲזָרִי"**. נִרְאָה דְדוֹד הַמֶּלֶךְ בִּקֵּשׁ שְׁהִישׁוּעָה תְּבֵא אֵלָיו מִמִּדְרַגַּת הָאִין, לְמַעֲלָה מִהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת, שֶׁהִיא הַמִּדְרַגָּה הַגְּבוּהָה בְּיִתְרָה, וְזֶה שְׁאָמַר **"מֵאִין יִבֵּא עֲזָרִי"**. וְכֵן נִרְאָה לְבָאֵר הַכְּתוּב (בראשית ב, ה) **"וְאָדָם אִין לְעַבְדֵּךְ אֵת הָאֲדָמָה"**, שְׁכִיּוֹן שְׁאָדָם הִרְאִישׁוֹן עֲדִין לֹא נִבְרָא, אִם כֵּן הָאָדָם, דְּהֵינּוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת, עֲדִין הָיוּ שְׂיָכִים לְמִדְרַגַּת אִין שְׁהָיוּ כְּלוּלִים בְּאִין סוֹף וְזֶה שְׁרַמְזוּ הַכְּתוּב **"וְאָדָם אִין"**, שְׁהָאָדָם עֲדִין הָיָה שִׁיךְ לְמִדְרַגַּת הָאִין.

מוּבָא בְּלִק"ת (בַּחֲקֵי נ:י) לְבָאֵר הַמִּשְׁנָה בְּאֲבוֹת (ג, א) **דַּע מֵאִין בָּאת וּלְאֵן אֵתָה הוֹלֵךְ**. מֵאִין בָּאת, הֵינּוּ שְׁהַנְּשָׁמָה בָּאָה מִמִּדְרַגַּת הָאִין, שֶׁהִיא **"חֲלֵק אֱלוֹהִים מִמַּעַל"**. וְזֶה מְחַיֵּב אֵת הָאָדָם לְהִתְקַרֵּב לַה', וְלְדַבֵּק בְּמִקְוֵוֹ. וְכֵן נִרְאָה לְבָאֵר הַכְּתוּב (קהלת ג, יט) **"וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין"**, דְּבָאָדָם יֵשׁ **"חֲלֵק אֱלוֹהִים מִמַּעַל"**, שְׁשִׁיךְ לְמִדְרַגַּת הָאִין, וְזֶהוּ מוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'שְׁאֲרִית יִשְׂרָאֵל' עַל הַגִּמ' (שבת כא:י) **כְּבִתָּה אִין זְקוּק לָהּ**, שְׁגַם אִם נָרַח' נִשְׁמַת אָדָם כְּבִתָּה מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת אִין זְקוּק לָהּ, דְּבָאָדָם יֵשׁ חֲלֵק אֱלוֹהִים מִמַּעַל שְׁשִׁיךְ

זכיות מיוחדות כדי להגיע למדרגת האין לקבל מים, ועכשיו שמרמזים מתה, ואין להם את הזכות של מרמזים, אינם מקבלים יותר מים ממדרגת האין, ונשארו ללא מים.

כתוב (בראשית כט, ד) **"אחי מאין אתם"** בפשוטות יעקב שאל את הרועים מהיכן הם, נראה שבשאלתו רמז להם את התשובה האמתית, שהם נשלחו לכאן **"מאין"**, הינו מה' יתברך, כדי שיהיה ליעקב אנשים להתענגן אצלם על לבו, כמו שממשיך הכתוב (שם ה) **"הידעתם את לבו בן נחור וגו'."** וכן נראה לבאר הכתוב (בראשית ל, א) **"הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי."** הינו אם חס ושלום נגזר מהקב"ה ממדרגת האין, שלא יהיו לי ילדים, **"מתה אנכי"**, אני אחשב כמת. ועוד נראה שרחל רמזה **"מתה אנכי"** שהבחינה של **"אנכי"**, המרמזת על הקב"ה תהיה בבחינת מיתה, אם חס ושלום לרחל לא יהיו ילדים, דרחל בכל מקום היא השכינה הקדושה, ואם חס ושלום לשכינה אין ילדים, זה בחינת מיתה ל"אנכי", דתכלית הבריאה

היא יחוד קוב"ה ושכינתיה, ואם יש חסרון בשכינה, זה חסרון גם כפיכול לקב"ה.

נראה דאותיות המלה **אין**, מסמלות את המדרגה שמעל הטבע, א' מרמזת על אלופו של עולם, י' מסמלת את החכמה העליונה, נ' מסמלת את שער החמשים שמעל הטבע. וכן יש מסמלת את האות ו', דהש' היא ג' ווי"ם שמקבלים מהיו"ד, ובזה כלולה כל הבריאה עולם היש. ששייך לאות ו' שכלולה בששת ימי בראשית. וכן קדם בריאת העולם כתוב (בראשית א, ב) **"והארץ היתה תהו"**, ובארנו במאמר 'חוטי החשמל מתחברים לשמיני' שתהו מסמל את העולם השמיני, וכן תהו בגימטריא שמיני, וקדם הבריאה שהיה החלל מלא והיתה האלקות בגלוי בכל החלל, היתה הבריאה בלה בבחינת אין שנקרא תהו. וכן יש מאין בגימטריא שמיני. וכן אין בגימטריא היולי שמסמל את השרש, כמובא ברמב"ן (כתבים ע' קנו) **היולי הוא פח ממציא שנתלו בו היסודות.**

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

[ניתן לקבל את כל המאמר בשליחת בקשה למייל הרשום לקמן].

עיין בספר 'לב אליהו' סוף ח"א מהגר"א לאפ"א זצ"ל בשם הגר"א וסרמן הי"ד ששמע מה'חפץ חיים', ושם כתוב שה'חפץ חיים' אמר שמלחמת גוג ומגוג עצמה תתחלק לג' מלחמות. וכפי שיודע שהגרמנים ימ"ש רצו לעלות לירושלים. וכן הראה לי הרה"ג ר' מנחם רוטנברג שליט"א שהתרגום ירושלמי והתרגום יונתן (בראשית י, ב) מתרגמים **"מגוג"** גרמניא. וכן מובא ב'תפארת ישראל' (נגעים ב, א). **גערמנאניען היא אשכנז, דמג' בני נח התישבו בני יפת בצפון העולם, היא אייראפא, ואשכנז היא היותר צפוני בה.** ואף שמזכר בגמרא (מגילה ו:ו) שגרמניא היא אדום מזרע עמלק, יתכן שהארץ היתה של מגוג מבני יפת והתיישבו שם עמלקים. כיון שאדום הוא שמאל, ונמשך למקום הזה שהוא השמאלי ביותר בעולם, כמובא ב'תפארת ישראל' שם. **ועוד** נראה להוסיף שהגר"א שהבאנו על זמן מנחה גדולה, הוא לשיטתו שהיה מתפלל מנחה גדולה, וכידוע שיטת הגר"א שמנחה גדולה היא לכתחילה ולא רק בדיעבד, (עיין בביאור הגר"א על שר"ע אר"ח רלג א).

וכן מובא במהרש"א (ברכות ו: ד"ה שהרי) שאליהו הנביא ניצח את נביאי הבעל וירדה לו אש מהשמים, מיד בתחילת זמן מנחה גדולה. וזה מרמז על הגאולה העתידה שתהיה על ידי אליהו, שהנצחון שלו יהיה בתחילת זמן מנחה גדולה.

וכן מצינו בזהר (תיקוני זוהר חדש קטו). שהקץ האחרון יבוא דרך שם **ע"ב**, הנרמז בכתוב **"עין בעין יראו בשוב ה' ציון"** ר"ת **ע"ב**, וכן בכתוב **"ויהי מבדיל בין מים למים"** ר"ת בגימטריא **ע"ב**. ומבאר המתוק מדבש שהוא המבדיל בין המים המרים של הגלות, לבין מים המתוקים של הגאולה.

וכן הכתוב (ישעי' מח יא) **למעני למעני אעשה"** בגימטריא ה' תשע"א ופסוק זה מדבר על גאולת בעיתה, כמובא ברמח"ל (במדבר) זכו אחישנה לא זכו בעתה, שהוא הזמן שהקב"ה ירצה לגלות יחודו לעיני כל חי **"למעני למעני אעשה"**. (עיין

בתיקוני זוהר חדש קטו)

והוסיף הרה"ג ר' שמעון רז שליט"א שמצינו לשון שבועה על הגאולה בתפילת 'עלינו לשבח' יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בךך. **תשבע** כל לשון. והוא אותיות **תשע"ב**. וכעין זה מרומז גם בתפילת 'נשמת' כי כל פה לך יודה. וכל

לְשׁוֹן לֶךְ תִּשְׁבַּע. וכן יש רמז בפיוט שאומרים בתפילת נעילה של יום הכיפורים. אֵל נוֹרָא עֲלִילָה. הַמְצִיא לָנוּ מִחִילָה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה. וכו'. בְּשָׂרוּ נָא הַגְּאֵלָה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה. אותיות תשע"ב.

כתוב (ויקרא כה כח) "וְאִם לֹא מִצָּאָה יְדוּ דֵי הַשִּׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוּ בְּיַד הַקֹּהֵן אֶתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וַיִּצָּא בַּיּוֹבֵל וְשָׁב לְאֶחָזְתּוֹ". ומבאר ה'אור החיים' "אם לא מצאה ידו די השיב" פירוש ואם יראה האדון כי אין כח בעם לסבול חבלים עוד, ורבו חובותיהם למעלה ראש, ואפס בהם כח הסבל, "והיה ממכרו עד שנת היובל", שהוא זמן המוגבל לגאולה בעתה, ואז "יוצא ביובל ושב לאחוזתו", כי קץ הגלות ישנו אפילו יהיו ישראל רשעים גמורים חס ושלום. ושמעתי בשם הרה"ג ר' מרדכי אלישר שליט"א שהפסוק הזה בגימטריא עם המילים 3323. ובשנת תשע"ב השלמנו 3323 שנים מגאולת מצרים ומתן תורה.

וכן מצינו בזהר חדש (כי תבוא עג:) שרבי שמעון בר יוחאי שלח פתק בפי יונה לרבי יוסי לרמז לו על זמן קץ הגאולה, וכשהיונה הגיע קרא עליה רבי יוסי את הפסוק "וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרְבָ וְהָיָה עָלָה זֵית טָרְף בְּפִיהָ וַיַּדַּע נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ". וכן מצינו בזהר (שלח קסה.) "עלה זית" זה מלך המשיח בנו של דוד, וזה הוא שרמזה יונה בימי נח "והנה עלה זית טרף בפיה".

מצינו בזהר חדש (כי תבוא עג:) שקץ הגאולה נרמז בפסוק הקשה ביותר שבתוכחה. (דברים כח טו) "וְהָיוּ חַיִּיךָ תִּלְאִים לֶךְ מִנְגַד וּפְחַדְתָּ לַיְלָה וַיּוֹמֵם וְלֹא תֵאֱמִין בְּחַיִּיךָ: "בְּבִקְרָתָא מִי יִתֵּן עָרְבָ". ומבואר לדברינו שיש כאן רמז על ה"לילה ויומם", היום כנגד האלף החמישי, והלילה כנגד 500 שנים באלף השישי, ועדין לא תבוא הגאולה עד הערב, כפי המשך הכתוב "בְּבִקְרָתָא מִי יִתֵּן עָרְבָ".

מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (פ' אחרי ע' רכג) ש'אָדָם', ר'ת אָדָם, דָּוִד, מְשִׁיחַ. דָּג' אֵלוּ שִׁיכִים לְאוֹתוֹ מִזֶּל וְלְאוֹתוֹ שֶׁרֶשׁ וְלֶכֶן הֵם מִתְקַנְיִם אֶת חֲטָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן. ולפי זה ביאר הרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א שדוד המלך נולד בשנת ב' אלפים תתנ"ה לבריאת העולם, ומלך בגיל שלושים בשנת ב' אלפים תתפ"ו. יוצא שהמספר הזה הוא מאדם הראשון עד שדוד מלך על ישראל. ואם נוסיף עוד פעם ב' אלפים תתפ"ו, נקבל שוב את דוד שהוא המשיח בשנת ה' אלפים תשע"ב.

וכן תשע"ב מרומז בכתוב (במדבר ח ב) "בְּהֶעֱלֵתְךָ אֶת הַנְּרוֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת". ומובא בספר בינה לעיתים (ח"א דרוש א) אור הנרות הוא סימן מובהק להגאולה והתשועה. וכן מצינו במדרש שהגאולה תהיה דרך נרות המרמזים על אור התורה, (פסיקתא רבתי ח) אמר רבי ברכיה הכהן בי רבי "אחפש את ירושלים בנרות", מוציא אני אותה לחפשי, למה הכתבתי בתורה "כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי", הוי "אחפש ירושלים בנרות".

וכן מובא בסוף הספר 'ואשר תבאנה יגידו' מאמר מהרה"ג ר' צבי קושלבסקי שליט"א על קץ הזהר של שנת תשע"ב. ומבאר שם באריכות שלאחר ער"ב שנים מהבקר של היום השישי, [שמחתיל בשנת 5500] אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לְהַגְדֵּרֶת עָרְבָ שֶׁל עָרְבָ שַׁבָּת. שְׁהִיא הַגְּדֵרֶת הַפְּסוּקִים וְהַזֶּהָר וְהַבְּמִין לְגַאֲלָה כְּפִי שְׁמַאֲרִיךְ שֶׁם שְׁזָה זְמַן מְנַחָה גְּדוּלָה, וְזְמַן לְהַכְנִיעַ אֶת הָעָרְבָ רַב. וְאֶת הָעָרְבָיִם. ומרומז בזהר (פנחס ריט:) ע"ב, בהוא זמנא "ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו. אלף שתיתאה וכו' עד תשלום רע"ב יהיה ערב, הדא הוא דכתיב "עָרְבָ וַיַּדְעֶתֶם כִּי ה' הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם". "כי עבדך ערב את הנער וגו'".

כתוב (בראשית מט, א) "וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים". ומצינו בזהר (ויחי רלד:) שיעקב הסתיר ברמז בפסוק הזה את זמן הגאולה. והמילים "יִקְרָא אֶתְכֶם" בגימטריא תשע"ב. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' מרדכי אלישר שליט"א שהפסוק הזה בגימטריא 3526 ואם נוסיף לזה את זמן פטירת יעקב כשאמר את הפסוק בשנת 2255 נקבל את שנת תשפ"א. שיש רמזים עליה בענין בנין בית המקדש.

על איזה נושא יבואו גוג ומגוג עם כל העולם למלחמה על עם ישראל סביב ירושלים? [מאמר מתוך גליון עין בעין]

נלמד בספר יחזקאל פרק לח כמה פסוקים ונראה שהכל ביזנ'ס.

פסוק ב - ג "בֵּן אָדָם שִׁים פְּנִיךָ אֶל גּוֹג אֶרֶץ הַמְּגוּג נְשִׂיא רֵאשׁ מֶשֶׁךְ וְתָבֵל וְהִנָּבֵא עָלָיו. וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר ה' הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֵאשׁ מֶשֶׁךְ וְתָבֵל".

ומבאר המלבי"ם: "שיהיו הלוחמים מצד א' מצרים ואשור ועילם שהם הישמעאלים, והלוחמים מצד השני משך ותובל וכו' שהם מבני יפת יחד עם נסיכי אדום שאינם נמולים, והם יתעוררו באחרית הימים אחר שיתיישבו ישראל בארץ ישראל וישבו בשלוח".

פסוק ה - ו. "פָּרַס כּוֹשׁ וּפּוֹט וּגּוֹ'. גָּמַר וְכָל אֲגַפְיָהּ בֵּית תּוֹגְרֵמָה". "פרס" אירן של היום. "בית תוגרמה" תרגם יונתן מדינת גרממיה של אדום. להלן קורא הנביא למלחמה הזו "שואה", לגרמנים יש מומחיות וזכויות יוצרים לכך.

פסוק ח. "מִיָּמִים רַבִּים תִּפְקַד בְּאַחֲרֵית הַשָּׁנִים תָּבוֹא אֶל אֶרֶץ מְשׁוֹבְבַת מִחֶרֶב מְקַבְּצַת מַעֲמִים רַבִּים עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְחֶרֶבָה תָּמִיד וְהִיא מַעֲמִים הוֹצְאָה וְיָשְׁבוּ לְבֶטַח כָּלֵם". וביאר המצודות "ארץ משובבת מחרב" אשר שבו יושביה להתיישב בה ממקום שגלו ע"י חרב האוייב. והיא ארץ ישראל אשר כידוע התיישבה בעיקר מאחרי השואה והלאה. "מקובצת מעמים רבים" מבאר המלבי"ם ששבו מגלויות רבות ונקבצו לארצם מכל העמים השונים שהיו מפוזרים שם. "על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד" מבאר רש"י זה שנים רבות וסמוך לבואך עליהם חזרו. "והיא מעמים הוצאה" מבאר המלבי"ם שהניחו אותם לצאת ולהתיישב בארץ א"י נתיישבה ברשיון האומות האו"ם "וישבו לבטח כולם".

פסוק ט - יב. "וְעָלִיתָ כְּשֵׁאָה תָּבוֹא כְּעֵנָן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ וּגּוֹ'. כֹּה אָמַר ה' א' וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים עַל לְבַבְךָ וְחִשְׁבֹתָ מִחֻשְׁבֹת רָעָה. וְאָמַרְתָּ אֵעֲלֶה עַל אֶרֶץ פְּרָזוֹת אָבוֹא הַשְּׂקָטִים יִשְׁבִי לְבֶטַח וּגּוֹ'. לְשַׁלֵּל שָׁלַל וְלָבֹז בַּז לְהָשִׁיב יָדְךָ עַל חֲרָבוֹת נּוֹשְׁבֹת וְאֶל עִם מְאֹסָף מְגוּזִים עֲשֵׂה מְקַנָּה וְקַנְיָן יִשְׁבִי עַל טְבוֹר הָאָרֶץ". מבואר כאן שתכנית מלחמת העולם הזו תתגבש בהמשך למטרה ותכלית של שלל ובז, ועיני האומות תהיה צרה בעם הזה כפי שמבאר המלבי"ם "המאוסף מגויים" "ועושה מקנה וקנין" כי כל אחד סוחר ועושה מקנה עם הגוי אשר יצא משם ונתרבה שם המסחר מאד. עד שהם "יושבי על טבור הארץ" ומסחר כל העמים בא עליהם וצריך לבטל את המסחר הזה המזיק לכל העולם כולו. יחזקאל הנביא מנבא כאן, כי הכלכלה הישראלית היהודית תצליח ותשגשג על חשבון אומות העולם. וברגע שהגויים יריחו כאן את ריח הכסף וכי היהודים 'הנוכלים והרמאים' האלו מזיקים לכל העולם כולו ועושים כסף על חשבונם, צריך לצאת נגדם למלחמת עולם.

פסוק יג. "שָׁבָא וַיִּדְוֶן וְסִחְרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל כְּפָרְיָהּ יֹאמְרוּ לְךָ הַלְשָׁלֵל שָׁלַל אֶתְּהָ בָּא, הֲלָבֹז בַּז הַקְהֵלֶתָ קְהֵלְךָ, לְשֵׁאת כֶּסֶף וְזָהָב, לְקַחַת מְקַנָּה וְקַנְיָן, לְשַׁלֵּל שָׁלַל גְּדוֹל". הפסוק מבטא בחמש לשונות את השאלה והתמיהה של האומות או האו"ם שבשם הצדק וההומניות ישאלו, וכי יוצאים למלחמת עולם בגלל כסף, בגלל ביזנ'ס? איפה היושר? אבל רש"י מפרש שזו שאלה ריטורית שאלה שהיא בעצם תשובה וקביעת עובדה. "סוחר תרשיש וכל כפיריה" סוחרים חריפים שבה הרגילים לצאת ולשוט ככפירים בכל המדינות ויודעים איזה מקום העושר, יאמרו לך "הלשלל שלל אתה בא" כלומר מי הגיד לך את מקום העושר, הידעת כי לארץ מלאה שלל ובז אתה הולך ושם באמת תמצא הון עתק.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982

או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישיות לאור הקבלה לנשואים בלבד], ישלחו בקשה לכתובת המייל.

